

Spørgsmålet er ganske simpelt: Hvis man bruger, som der er lagt op til, 4,4 mia. kr. af Landsbyggefondens penge på at bygge nye boliger – penge, som ikke findes i Landsbyggefonden nu, men som man ved hjælp af fremskrivning kan se måske vil komme ad åre – vil det så øge uligheden eller øge ligheden i samfundet?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes om noget, at det er en god indsats at sikre boliger til dem, der i dag ikke har en bolig. Det ville jeg umiddelbart tro var noget, SF bakkede op om, for hr. Morten Homann anerkender vel, at der er stor efterspørgsel efter boliger, specielt i de større byer, og at det derfor er vigtigt at få bygget nyt.

Men der må det jo så også være en irritation for hr. Morten Homann, at den her regering om noget har gjort noget ved boligbyggeriet, bl.a. med boligaftalen fra 2002 og sænkelsen af den kommunale grundkapital, der jo i den grad har gjort, at der er gang i byggeriet.

Vi ønsker at sikre, at der bliver bygget flere almene boliger. Jeg mener, at der er et behov for at kunne tilbyde gode, billige boliger i de større byer. Derfor er det et led i regeringens forhandlingsudspil, at der selvfølgelig også skal sættes penge af til nybyggeri.

Morten Homann (SF):

Det var så anden gang, hvor socialministeren brugte hele sin taletid, omhyggeligt afmålt, for at undgå at svare på spørgsmålet om, hvorvidt det vil øge uligheden eller ligheden, hvis man giver sig til at finansiere nye boliger ved hjælp af Landsbyggefonden.

SF er fuldstændig enig i, at der skal bygges nye boliger, men spørgsmålet gik på, at hvis man tager de penge, som lejerne har opsparet i Landsbyggefonden, og bygger nye boliger for, specielt når pengene ikke ligger der endnu, er svaret jo, at det vil øge uligheden. Det vil gøre, at lejerne i den almene sektor, som er blandt de fattigste mennesker i det her land, skal betale mere for at aflaste staten for udgifter til det almene byggeri. Så det er et initiativ, som øger uligheden, nøjagtig ligesom alle de andre initiativer, som vi har drøftet her i løbet af i dag.

Hver eneste gang SF peger på endnu et initiativ, endnu et element i regeringens politik, som øger uligheden, er socialministeren svar, at vi på

lige netop det her punkt skal acceptere en større ulighed, fordi det har en gavnlig effekt på hele samfundet, fordi det løser boligproblemerne, fordi der er et eller andet ideologisk dogme om, at det kan have en effekt på beskæftigelsen, som vi stadig væk venter forgæves på.

Så det, der står tilbage, er sådan set, at socialministeren siger nøjagtig det samme i dag, som hun sagde i det famøse interview i Jyllands-Posten for 3 uger siden, nemlig at ulighed kan være et gode for et samfund, at det kan skabe nogle hensigtsmæssige strukturer for et samfund, altså, at regeringen ønsker at skabe ulighed.

Det er det, der er resultatet af regeringens politik indtil nu, og det er så også det, vi har fået bekræftet igennem debatten i dag.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er helt uenig med hr. Morten Homann, og jeg forstår slet ikke ræsonnementet. Jeg synes overhovedet ikke, at der er nogen sammenhæng i det.

Nu fik jeg for lidt siden forbud mod at snakke om lovgrundlaget bag Landsbyggefonden, men det bliver jeg nødt til alligevel for at understrege over for hr. Morten Homann, at det altid har været intentionen med de opsparede midler i Landsbyggefonden, at de også skulle bruges til nybyggeri. Det kan hr. Morten Homann jo selv sætte sig ind i ved at se på loven bag Landsbyggefonden fra 1967, og i øvrigt er det blevet bekræftet gennem aftaler senere.

Kl. 17.45

Jeg synes også, det er helt oplagt, for det almene byggeri bliver i meget stort omfang støttet fra offentlig side, og det er i høj grad også skatteydernes penge, der bliver sparet op i Landsbyggefonden. Derfor er det helt oplagt, at vi nu ser på, hvordan midlerne bedst kan anvendes til nybyggeri, til renovering og til social aktivitet og dermed komme både nuværende og kommende lejere til gavn.

Om noget synes jeg, det er en vigtig indsats, at vi både sikrer, at der bliver renoveret, og også at vi sikrer, at mange flere kan få en bolig. Og man er altså meget udsat, netop når man ikke har en bolig; derfor synes jeg, det er et vigtigt indsatsområde.

Hermed sluttede spørgsmålet.